

DE OALDE LEU

Wat hebt ze nich doan
 vuur luk etn in n moond,
 aait de schup in de haan
 en n nös noar de grond,
 zommers en sweenters,
 t gung stöarig verdan,
 mien moo zea dan ook nog:
 k bin bli-j da'k t nog kàn!
 Pas as t duustern
 zea mien vaa tegn mien moo:
 wi-j röst oons boavn oet
 van al dat gedoo,
 is t gas oet, t lech oet,
 de achterduur too?

Wat hebt ze nich metmaakt
 mien vaa en mien moo,
 met mekaa en de keender,
 met nen sik en ne koo.
 Ginn ceant vuur de dreaimöl
 dee 'het leavn' heet in n tuk,
 t leavn dat dreain eer wa
 met verdreet en geluk.
 ...Tòtdat ze noar Boavn gungn
 mien vaa en mien moo,
 doar röst ze vuur aait
 van al dat gedoo,
 t gas oet, t lech oet,
 de achterduur too.

Hennik van 'n Scheenken.